

Warszawa, dn. października 2020 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 7/IZ/20

**w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji przepisów dotyczących tworzenia
i utrzymywania zapasów obowiązkowych**

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5 i ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 poz.1292 z późn. zm.), zwanej dalej „upp” w związku z art. 5 ust. 1 i ust. 9 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko A z siedzibą w B zawarte we wniosku z dnia 28 września 2020 r. , który wpłynął do Agencji Rezerw Materiałowych, dalej „Prezes Agencji”, w dniu 06 października 2020 r., o udzielenie interpretacji przepisów ustawy o zapasach, dotyczących obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 30 czerwca 2021 r., tj. w okresie pierwszych sześciu miesięcy roku następującego po roku, w którym nastąpiło zakończenie pierwszego roku wykonywania działalności – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 28 września 2020 r., który wpłynął do Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 06 października 2020 r., o wydanie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach, A z siedzibą w B, reprezentowana przez C – radcę prawnego, zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o udzielenie indywidualnej interpretacji w zakresie obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 30 czerwca 2021 r., tj. w okresie pierwszych sześciu miesięcy roku następującego po roku, w którym Wnioskodawca zakończył pierwszy rok wykonywania działalności, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy o zapasach.

W dniu 06 października 2020 r. Wnioskodawca uiszczył wymaganą opłatę od wniosku.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny oraz swoje stanowisko:

Wnioskodawca jest podmiotem specjalizującym się obrocie paliwami ciekłymi. Działalność tę Wnioskodawca prowadzi w oparciu o wydane przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki koncesje OPC i OPZ oraz jest również wpisany do prowadzonego przez Prezesa Agencji rejestru producentów i handlowców, o którym mowa w art. 13 ustawy o zapasach. Działalność Wnioskodawcy obejmuje przede wszystkim obrót standardowymi paliwami ciekłymi takimi jak oleje napędowe, benzyny silnikowe oraz gaz płynny (LPG).

Wnioskodawca informuje, że rozpoczął przywóz do kraju paliw ciekłych w maju 2019 r. - co potwierdzają sprawozdania składane zarówno do Prezesa ARM w trybie art. 22 ust. 1 ustawy o zapasach, jak również sprawozdania do Prezesa URE składane w trybie art. 43d Prawa energetycznego. W związku z powyższą działalnością Wnioskodawca uzyskał status handlowca w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach. Obecnie (tj. do dnia 31 grudnia 2020 r.) Wnioskodawca obowiązany jest do utrzymywania zapasów obowiązkowych na poziomie wynikającym z art. 6 ust. 2 oraz ust. 3 wspomnianej ustawy, tj. jako pochodną sumy wielkości przywozu paliw w pierwszych dwunastu miesiącach kalendarzowych od dnia rozpoczęcia przywozu tych paliw (tj. przywozu zrealizowanego w okresie od maja 2019 r. do kwietnia 2020 r.).

Przedmiotowym wnioskiem Wnioskodawca zwraca się do Prezesa Agencji z prośbą o potwierdzenie rozumienia przepisów o zapasach w zakresie zasad

utrzymywania tych zapasów w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 30 czerwca 2021 r.

Zdaniem Wnioskodawcy, w świetle art. 5 ust. 9 a także art. 6 ust. 2 oraz ust. 3 ustawy o zapasach w związku z art. 63 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 1 ustawy o zapasach utworzenie przez Wnioskodawcę oraz utrzymywanie w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia czerwca 2021 r. zapasów obowiązkowych na poziomie wynikającym z ilości paliw przywiezionych do Polski przez Spółkę w roku 2019 (tj. w okresie od dnia rozpoczęcia przywozu w maju 2019 r. do dnia grudnia 2019 r.) nie może rodzić ryzyka nałożenia na Spółkę kary administracyjnej z tytułu nie dopełnienia obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych w przewidzianym terminie i wymaganej ilości.

W ocenie Wnioskodawcy, jego stanowisko wynika z jednoznacznej i precyzyjnej treści art 5 ust. 9 ustawy o zapasach. Wnioskodawca wskazuje, iż w jego ocenie przepis art. 5 ust. 9 ustawy o zapasach wyraźnie stanowi, że *ilość utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw dostosowuje się w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego do poziomu wynikającego z obliczeń wykonanych zgodnie z ust. 3b lub 3k, z zastrzeżeniem, że w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego dane do obliczeń wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ustalane są na podstawie wielkości przywozu lub produkcji w ciągu przedostatniego roku kalendarzowego poprzedzającego dany rok kalendarzowy.*

Tym samym, zdaniem Wnioskodawcy oznacza to, że w przypadku Wnioskodawcy, dla potrzeb obliczenia wysokości zapasów obowiązkowych, które powinien utworzyć i utrzymywać w okresie od 1 stycznia 2021 r. do 30 czerwca 2021 r., właściwym punktem odniesienia jest przywóz paliw, zrealizowany przez Spółkę w 2019 r. (a ujmując rzecz precyzyjnie - w okresie od dnia rozpoczęcia przywozu w maju 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.). Jednocześnie Wnioskodawca wskazuje przy tym, iż wielkość ta nie musi być zbieżna w wielkością wynikającą z wyliczeń opartych na art. 6 ust. 2 oraz ust. 3 ustawy o zapasach, bowiem te są adekwatne wyłącznie dla okresu do końca roku kalendarzowego, w którym upłynął tzw. pierwszy rok prowadzenia działalności w zakresie przywozu przez Spółkę, czyli za okres do dnia 31 grudnia 2020 r.

Mając na uwadze powyższe, Wnioskodawca zwraca się do Prezesa Agencji o potwierdzenie stanowiska, iż w świetle art. 5 ust. 9 a także art. 6 ust. 2 oraz ust. 3

ustawy o zapasach w związku z art. 63 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 1 ustawy o zapasach utworzenie przez Wnioskodawcę oraz utrzymanie w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia czerwca 2021 r. zapasów obowiązkowych na poziomie wynikającym z ilości paliw przywiezionych do Polski przez Spółkę w roku 2019 (tj. w okresie od dnia rozpoczęcia przywozu w maju 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.) nie może rodzić ryzyka nałożenia na Spółkę kary administracyjnej z tytułu niedopełnienia obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych w przewidzianym terminie i wymaganej ilości.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznano za prawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.). Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 5 udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;

2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych, rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

W myśl art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach, produkcja paliw to wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), produktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2020 poz. 722), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywozem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem

wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość.

Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. f-m tej ustawy wynika natomiast, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Artykuł 5 ust. 3b pkt 3 ustawy o zapasach stanowi, że producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), obliczając ich ilość na dany rok kalendarzowy na podstawie produkcji paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) lub przywozu ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym, przy czym w przypadku paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), oblicza się według wzoru:

$$ZO_p = \left[\frac{P - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZO_p - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

P - wielkość produkcji i przywozu paliw oraz ilość paliw wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia,

z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K) w poprzednim roku kalendarzowym,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej produkcji lub przywozu paliw, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

Zgodnie z art. 5 ust. 3 pkt 6 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi 53 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym.

W przypadku producentów i handlowców, w pierwszym roku wykonywania działalności w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, rozumianym, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy o zapasach, jako kolejnych dwanaście miesięcy kalendarzowych, począwszy od miesiąca, w którym podmiot rozpoczął w ramach wykonywanej działalności faktyczną produkcję lub przywóz paliw lub przywóz ropy naftowej zastosowanie mają przepisy określone w art. 6 ust. 1-3 ustawy o zapasach. Zgodnie z nimi producent i handlowiec, w pierwszym roku wykonywania działalności w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na zasadach określonych w ust. 2, począwszy od 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpił przywóz lub produkcja. Natomiast, zgodnie z ust. 2. podstawą obliczania wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, dla producenta i handlowca, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) suma wielkości przywozu ropy naftowej lub paliw, lub wielkości produkcji paliw w danym miesiącu i w miesiącach poprzedzających, liczonych od miesiąca,

w którym podmiot rozpoczął w ramach wykonywanej działalności faktyczną produkcję lub przywóz paliw lub przywóz ropy naftowej, oraz

- 2) wielkość zapasów wyrażona w liczbie dni średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, określona odpowiednio w art. 5 ust. 3 lub ust. 3a dla danego roku kalendarzowego.

Producent i handlowiec są obowiązani do końca roku kalendarzowego, w którym zakończył się pierwszy rok wykonywania działalności, utrzymywać zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w ilości obliczonej zgodnie z ust. 2.

Zgodnie z art. 5 ust. 9 ustawy o zapasach, ilość utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw dostosowuje się w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego do poziomu wynikającego z obliczeń wykonanych zgodnie z ust. 3b lub 3k, z zastrzeżeniem że w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego dane do obliczeń wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ustalane są na podstawie wielkości przywozu lub produkcji w ciągu przedostatniego roku kalendarzowego poprzedzającego dany rok kalendarzowy.

Jednocześnie, stosownie do treści przepisu art. 63 ust. 1 pkt 1 ustawy o zapasach karze pieniężnej podlega ten, kto nie dopełnia obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych, o których mowa w art. 5 lub 24, w przewidzianym terminie i wymaganej ilości. Wysokość kary pieniężnej za powyższy czyn określona została w przepisie art. 63 ust. 2 pkt 1 ustawy o zapasach, zgodnie z którym w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 kara pieniężna wynosi równowartość iloczynu kwoty 4500 zł i wielkości niedoboru ropy naftowej, gazu płynnego (LPG) lub ciężkiego oleju opałowego wyrażonej w tonach, lub niedoboru paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) i ciężkiego oleju opałowego, wyrażonej w metrach sześciennych. Zgodnie z przepisem art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o zapasach, karę pieniężną, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1 ustawy o zapasach, wymierza Prezes Agencji Rezerw Materiałowych.

Z analizy przepisów art. 5 ust. 9 ustawy o zapasach wynika jednoznacznie, że każdego roku, w terminie do dnia 30 czerwca, podmioty zobowiązane do utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw obowiązane są dostosować ilość zapasów do odpowiedniego poziomu, ustalonego w oparciu o obliczenia zgodne z ust. 3b lub 3k. Jednocześnie przepis wskazuje, że ilość zapasów w tym okresie, tj. od 1 stycznia do 30 czerwca, obliczać należy w oparciu o dane

o wielkości przywozu lub produkcji z „przedostatniego roku kalendarzowego poprzedzającego dany rok kalendarzowy”. Organ zwraca uwagę, że zasady ustalania ilości zapasów obowiązkowych określone w art. 5 ustawy o zapasach nie dotyczą producentów i handlowców w pierwszym roku prowadzenia działalności w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw. Zasady tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w pierwszym roku działalności i w okresie do końca roku kalendarzowego, w którym upłynął pierwszy rok działalności, zostały określone w art. 6 ust. 2 ustawy o zapasach. Przepisy te mają charakter przepisów szczególnych w stosunku do przepisów art. 5.

Biorąc pod uwagę fakt, że Wnioskodawca rozpoczął wykonywanie działalności w zakresie przywozu paliw w maju 2019 r., to do końca 2020 r. tworzy i utrzymuje zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw zgodnie z zasadami określonymi w art. 6 ust. 2 ustawy o zapasach. Od 1 stycznia 2021 r. natomiast zobowiązany będzie do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych w oparciu o przepisy art. 5 ustawy o zapasach. Podstawą do obliczenia wielkości zapasów obowiązkowych w tym okresie, tj. od 1 stycznia 2021 r. do 30 czerwca 2021 r., zgodnie z art. 5 ust. 9 ustawy o zapasach, będzie w przypadku Wnioskodawcy wielkość przywozu zrealizowanego w roku 2019, który w rozumieniu art. 5 ust. 9 ustawy o zapasach, jest „przedostatnim rokiem kalendarzowym” poprzedzającym rok 2021 r.

Uwzględniając powyższe, ustalenie wielkości zapasów obowiązkowych w okresie od 1 stycznia 2021 r. do 30 czerwca 2021 r. w oparciu o przepis art. 5 ust. 9 ustawy o zapasach nie może stanowić przesłanki do wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 63 ust. 1 pkt 1 ustawy o zapasach.

Tym samym, stanowisko Wnioskodawcy, że utworzenie przez Wnioskodawcę oraz utrzymywanie w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 30 czerwca 2021 r. zapasów obowiązkowych na poziomie wynikającym z ilości paliw przywiezionych do Polski przez Wnioskodawcę w roku 2019 nie może rodzić ryzyka nałożenia na Wnioskodawcę kary administracyjnej z tytułu niedopełnienia obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych w przewidzianym terminie i wymaganej ilości jest prawidłowe.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego we wniosku przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.